

DESIRE®

Janice Maynardová
Oheň, který nepálí

JANICE MAYNARDOVÁ

OHEŇ, KTERÝ NEPÁLÍ

PŘEKLAD

PAVLÍNA BUZKOVÁ

Milá čtenářko,

v novém roce 2022 se setkáváme poprvé a já věřím, že ať nám již tento rok přinese cokoli nového, některé věci se snad nezmění. Doufám, že stále bude dost čtenářů, kteří dají přednost knize přede všemi ostatními lákadly. A doufám, že stále bude dost čtenářů, pro které tou pravou knihou je romance.

V edici Desire si můžete přečíst poslední ze sedmi příběhů, které se točí kolem finančního krachu společnosti Black Crescent. Osudy lidí, které tento skandál poznamenal, uzavírá povídka s názvem Oheň, který nepálí. Romance Ďábelský návrh poodhalí zvláštní závislost hlavního hrdiny na adrenalinu, který se mu dostává do žil, když plánuje a uskutečňuje loupež...

Co všechno může způsobit nečekaná záměna dvojčat, si můžete přečíst v titulu Milenec snů.

Přeju Vám, abyste si v tomto novém roce našla co nejvíce hezkých chvil pro sebe a pro mé romantické příběhy.

S láskou

Váš Harlequin

Janice Maynardová

OHEŇ, KTERÝ NEPÁLÍ

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
Slow Burn

První vydání:
Harlequin Books, 2020

Překlad:
Pavína Buzková

Odpovědný redaktor:
Bohdana Hythová

© 2020 by Harlequin Books S.A.
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2022
Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakémkoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Desire jsou ochranné známky, jejichž
vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na
základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek / Woblink, Poland

HarperCollins Polska sp. z o.o.
ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa

ISBN: 978-83-276-7727-3 (EPUB)
ISBN: 978-83-276-7728-0 (MOBI)
ISBN: 978-83-276-7729-7 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

Jake Lowell za posledních patnáct let obeplul zeměkouli více než jednou. Všude byl a všechno viděl. Tedy kromě Antarktidy, kterou měl pořád ještě na seznamu. Existovalo několik míst, které navštívil nebo v nich dočasně zapustil kořeny, o nichž byl přesvědčený, že se tam už nikdy nevrátí. Na prvním místě mezi nimi bylo městečko Falling Brook v New Jersey. Název města byl idylický. Jakeovy vzpomínky ale takové nebyly. Svě rodiště opustil ve dvaadvaceti letech, uprostřed obrovského skandálu a ještě větší tragédie. Nikdy, až dodneška, se sem nevrátil. A to ještě udělal jen pod nátlakem.

Když mu potřetí zakručelo v břiše, zastavil na benzinové pumpě a dolil plnou nádrž. V automatu na kreditní karty došel papír, a tak si zašel dovnitř pro účtenku a pro velmi pozdní oběd. Když se však porozhlédl kolem sebe, usoudil, že mu prozatím postačí tyčinka. Na sladké měl chuť úplně vždycky. Když platil za nákup, upoutal jeho pohled stojan s novinami. Obvyklé tituly: *New York Times*. *Wall Street Journal*. Žáha ho začala pálit až při pohledu na místní lokální plátek. *Vernon Lowell žije!*, hlásaly titulky. *Uprchlík z Black Crescentu nalezen na odlehlém místě v Karibiku!*

Jakeovi se zvedl žaludek. Příběh se objevil před více než týdnem a místní zpravodajství ho propíralo den co den. Měl čas si na tu neuvěřitelnou zprávu zvyknout, ale čas v tomto případě nefungoval: stále byl v šoku.

Deset a půl roku si byl jistý, že je jeho otec po smrti. A pravděpodobně v útrokách pekla. Teď najednou mrtvý ožil.

Když pokladní podávala Jakeovi účtenku, podezíravě se na něj podívala. Příliš pozdě mu došlo, že měl raději platit hotově. Že by si ta žena všimla jména na jeho kartě a dala si dvě a dvě dohromady? Byla snad součástí toho bezchybně fungujícího mechanismu, díky němuž se ve Falling Brooku šířily drby rychlostí stepního požáru? Jméno Lowell sice nebylo až tak neobvyklé, ale tady ve Falling Brooku bylo *radioaktivní*. Před patnácti lety Jakeův otec Vernon Lowell uprchl s obrovskou sumou peněz, majetkem, který patřil některým z nejvýznamnějších občanů Falling Brooku. Tucet nebo více elitních klientů svěřilo hedgeovému fondu Black Crescentu své jmění. Vernon spolu s finančním ředitelem a nejlepším přítelem Everettem Reardonem byli finanční mágové, kteří založili Black Crescent a vydělali pro všechny zúčastněné hromady peněz. V jistém okamžiku se však něco nevysvětlitelným způsobem zvirtlo. Peníze se vypařily a Everett Reardon zahynul na útěku před policií při autonehodě. A Jakeův otec zmizel z povrchu zemského; všichni si mysleli, že je mrtvý.

Jake bezcílně projížděl ulicemi a trápil se vzpomínkami na ten nepořádek, který za sebou jeho otec zanechal. Falling Brook byla malá komunita, která měla sotva víc než dva tisíce obyvatel. Jake si před návratem domů udělal důkladný průzkum na internetu, takže věděl, že se tady toho moc nezměnilo. Tohle městečko s čistým vzduchem a drahými nemovitostmi stále chránilo slavné před okolním světem.

Jake na chvíli zastavil naproti starému domu, vlastně to byl zámeček, Nikki Reardonové a nechal motor běžet na volnoběh. Nikkiin svět, stejně jako ten Jakeův, byl zničen otcovými prohřešky. Před patnácti lety utekla s matkou z města, protože jejich životy na

tomto místě byly v troskách. Když si Jake po dlouhé době povolil vzpomínku na Nikki, zažil zvláštní směs stesku a neklidu. Protože jeho a Nikkiin otec byli obchodními partnery a nejlepšími přáteli, bylo nevyhnutelné, že obě rodiny spolu v době Jakeova dospívání trávil značné množství času. Ale to, co si v souvislosti s Nikki pamatoval nejvíc, byla jejich jediná divoká noc, k níž došlo před pěti lety v Atlantic City. Byla o čtyři roky mladší než on, ale vždycky byla vyspělá. Před dlouhými lety byla jeho první přítelkyní. Skutečnou přítelkyní. Ta svůdná žena, s níž se při krátkém, nečekaném a vášnivém setkání v hotelu s kasinem dal dohromady, se ovšem velmi lišila od té zrzavé krásky s porcelánovou pleť, kterou tehdy znal. Nová Nikki ho oslnila. A zároveň ho vyděsila k smrti.

Jake si cosi pro sebe zamumlal a znovu se rozjel. Nikkiin duch se možná stále potuluje po chodbách toho okouzlujícího domu, ale ona sama je už dávno pryč.

Jake teď směřoval k malému butikovému hotelu, který byl proslavený svou diskrétností a luxusem. To první Jake potřeboval a to druhé byl rozhodnutý si užít. Ačkoli měl schopnosti přežít v divoké přírodě, v poslední době dával na konci dne přednost pohodlné posteli. Jakmile se ubytoval ve svém prostorném, krásně zařízeném pokoji, posadil se na matraci a zadíval se na telefon. Potřeboval dát Joshuovi vědět, že dorazil. Joshua Lowell. Jakeův bratr, jeho dvojče. Jediné, co měli společné, byly špinavě blond vlasy, výška dva metry a oči, které se nemohly rozhodnout mezi zelenou a oříškovou barvou.

Když Josh zavolal, že se jejich otec našel, požádal Jakea, aby se vrátil do Falling Brook, a pozval ho k sobě domů. Jake však cítil, že to pozvání nevycházelo ze srdce, ale spíš z povinnosti. Bratři se osobně nesetkali už patnáct let. Kromě občasných strohých textových zpráv nebo e-mailů k narozeninám a Vánocům

vlastně nic nenasvědčovalo tomu, že jsou něčím víc než cizími lidmi. Během let bylo těžké Jakea vystopovat, což bylo i jeho záměrem. Přerušil styky se svými sourozenci, takže teď o jejich osobním životě věděl jen velmi málo. Když mu bylo dvaadvacet, ještě tak zcela nechápal sílu rodiny ani to, že život bez kořenů a ukotvení nakonec ztratí na přitažlivosti. Teď z něj byl zkušený sedmatřicetiletý muž, a tak doufal, že se mu podaří napravit napáchané škody. Už proto, že si Joshua přál, aby se Jake osobně podílel na procesu hledání nového generálního ředitele společnosti Black Crescent. Byl to dobrý pocit, že se s ním někdo chce radit.

Joshua navrhl schůzku v sedm hodin v hotelové restauraci. Celý podnik tonul v intimním přišiší, ale i tak Jake nabídl hostesce padesátku, aby je usadila k tomu nejodlehlejšímu stolu. Kdyby někdo zahlédl dva ze tří bratrů Lowellových pohromadě, hned by se o tom po celém městečku začalo šuškat. Jake nensnášel paparazzi. Měl s nimi trpké zkušenosti, protože po zmizení otce celou jeho rodinu, a vlastně i rodinu Reardonových, nelítostně pronásledovali. Jake, který v té době zrovna ukončil studia na univerzitě, měl v plánu cestovat po Evropě, a tak svůj odjezd uspíšil a zkrátka... utekl. A Josh, ten starý spolehlivý Josh tady zůstal, aby dal do pořádku chaos a zmar, který po sobě zanechal jejich otec. Pocit viny z toho rozhodnutí pronásledoval Jakea dodnes. Jeho bratr obnovoval Black Crescent kousek po kousku, zůstal na místě, čelil nesčetným obviněním a spolupracoval s policií. Navzdory svému výraznému výtvarnému talentu odložil své sny a snažil se vši silou odčinit odporné činy jejich otce. A Jake zatím nedělal nic jiného, než že sledoval své vlastní sobecké cíle. Někdy pravda nestojí zkrátka za nic...

Když Joshua dorazil, Jake vyskočil na nohy a rozpačitě bratra objal. Cítil v tom okamžiku pravou tsunami emoci, která ho hrozila zaplavit a zničit. „Dlouho jsme

se neviděli,“ poznamenal, ale hned se zarazil, protože měl pocit, že jeho poznámka zní poněkud... nepatřičně.

Oba muži se posadili a diskrétní someliér jim nalil dvě sklenky vzácného burgundského, které, jak si Jake vzpomínal, bylo Joshuovým oblíbeným. Ačkoli, kdo ví, jak je to teď? Patnáct let je dlouhá doba a chutě se mění.

Josh vypil polovinu sklenice, opřel se v křesle a mírně se usmál. „Vypadáš dobře, Jakeu.“

„Však ty taky.“

Uběhlo několik vteřin ticha. Joshua si prohrábl vlasy. Měl na sobě drahé sportovní sako, společenské kalhoty a temně karmínovou kravatu. Jake v džínách a ragbyovém tričku si v porovnání s ním připadal zanedbaně. Ale v tom se vždycky lišili. Josh se oblékal jako bohatý muž, zatímco Jake se nenechával svazovat společenskými konvencemi. Teď se napřímil v křesle a cítil, jak se mu hrdlo stahuje napětím. „Jde o tohle,“ řekl náhle. „Musím to ze sebe dostat. Je mi to líto, Joshi. Mrzí mě, že nás táta podrazil, a mrzí mě, že jsem tě nechal udělat všechnu těžkou práci. Opustil jsem tě, ale teď jsem tady.“

Bratrův úsměv byl napjatý. Josh se narodil o tři minuty dřív a roli *staršího bratra* bral často až příliš vážně. Povzdechl si, a ten zvuk byl směsicí rezignace a ještě čehosi jiného. „Už dávno jsem se na tebe přestál zlobit, Jakeu. Každý si v životě vybíráme vlastní cestu. Vždyť ani mě nikdo nenutil zůstat a řešit tátovy průšvihy.“

„Ale oba jsme si mysleli, že je mrtvý.“

To byla pravda. Jejich matka Eva si před patnácti lety najala soukromé detektivy a také federálové po jejich otci pátrali celé měsíce. Nicméně po Vernonu Lowellovi nebylo nikde ani stopy.

Josh se zatvářil smutně. „Bylo by jednodušší, kdyby byl mrtvý, že?“

„Jo,“ odpověděl Jake. Pak se mu sevřel žaludek. Úřady nedávno našly Vernona Lowella na odlehlém bahamském ostrově a vydaly ho do Spojených států. V současnosti jejich otec živořil ve federální vazbě a vyslovil přání, že se chce se svými syny setkat. „Musíme za ním jít, ne?“ zeptal se.

Josh jen pokrčil rameny. „Nutit nás nemůže.“

„Na druhou stranu, možná, že když budeme mít možnost poslat ho osobně do háje, budeme to moci v sobě konečně uzavřít.“

Jeho bratrovi se zachvěly rty. „To máš asi pravdu.“

„Hádám, že těch posledních šest měsíců pro tebe nebylo snadných... Myslím poté, co ta zatracená reportérka napsala výroční článek o debaklu v Black Crescentu. Viděl jsem ho až nedávno.“

Joshův úsměv se rozšířil. „Vlastně si nemám na co stěžovat. Teď jsem s tou zatracenou reportérkou zasnoubený.“

Jake překvapeně otevřel ústa. „Cože? Vážně? Proč jsi mi to neřekl, když jsi mi volal?“

„Vždyť jsme spolu nemluvili už celou věčnost. Chtěl jsem ti tu novinu říct osobně. Brzy plánujeme svatbu. Sophie je skvělá, určitě se ti bude líbit. A taky bys měl vědět, že to ona mě povzbudila, abych vzkřísil svou uměleckou kariéru. Proto se vzdávám kormidla v Black Crescentu.“

„To tedy vysvětluje hledání nového generálního ředitele. Přemýšlel jsem, proč zrovna teď.“ Jestli si někdo zasloužil jít za svými sny, byl to Josh. „Mám z tebe radost. Co se ale stane se společností?“

Joshua neodpověděl hned, protože jim číšník přinesl předkrmy, ale jeho znepokojení bylo hmatatelné. „Celá ta léta jsi skvěle hrál roli amatéra. Nikdo netušil, že jsi hotový finanční zázrak.“

Jake se snažil zůstat klidný. „Proč to říkáš?“

„Trochu jsem pátral, bratříčku, a zjistil jsem, že jsi neobyčejně úspěšný obchodník. Pravděpodobně jsi

bohatší než já. I když riskuju, že tě urazím, řekl bych, že jsi zdědil něco z tátova obchodního umu. Ale naštěstí ne jeho morálku," dodal Josh spěšně.

Jake se pousmál. „Měl jsem úspěch," poznamenal mírně. „A nejsem tvůj mladší bratříček.“

Joshua na něj hleděl jasným pohledem. „Chci, abys Black Crescent převzal.“

„Cože? To ne," vyjekl Jake. „To sakra ne.“ Ruku sevřel v pěst na stole. „Určitě máme i jiné možnosti.“

„To ano. Už nějakou dobu dělám pohovory s kandidáty. Ale nevím, jestli je některý z nich úplně vhodný.“

„Šeredně by ses mýlil, kdyby sis myslel, že ten pravý jsem zrovna já.“

„Možná.“ Z Joshuova výrazu se dalo těžko vyčíst.

„A co Oliver? Hádám, že se nechce vzdát svého fotografování?“

„Ne.“ Nejmladšího z bratrů Lowellových otceva zrada hluboce zasáhla, možná ještě víc než Joshe a Jakea. Jeho hněv a zoufalství ho nakonec přivedly k závislosti. Naštěstí už byl v současné době dlouho čistý. „Oliver se dal konečně dohromady. Zjištění, že táta žije, pro něj bylo těžké. Vyrovnává se se spoustou starého hněvu. Ale zvládá to poměrně dobře.“

Nakonec se společné jídlo chýlilo ke konci a Joshua trval na tom, že zaplatí účet. Pěkné gesto, ale zbytečné. Rozpaky se vrátily. Joshua zasunul kreditní kartu zpět do peněženky a sraštil obočí. „Musím s tebou mluvit ještě o něčem důležitém," řekl. „O něčem, co jsem nechtěl říkat po telefonu. Ale tady o tom taky mluvit nechci.“

„O něčem důležitějším než o tom, že náš otec vstal z mrtvých?“ nadhodil Jake a doufal, že se Joshua aspoň pousměje. Toho se ale nedočkal.

„Možná. Co kdybychom se prošli a popovídali si?“

Jake se zamyšleně vydal za bratrem přes restauraci ven. Vzduch byl svěží a nezvykle příjemný na začátek listopadu. Několik obchodů už začalo s vánoční

výzdobou. Už patnáct let byly Vánoce pro Jakea bolestným obdobím; pravděpodobně to tak vnímal i zbytek jeho rodiny. Vánoční doba mu vždy připomněla to vše, co ztratil. Vzpomínky na jejich šťastné rodinné chvíle u stromečku se nenávratně vytratily. Ve zlatých letech Jakeova dětství dostávali všichni sourozenci velkolepé dárky: poníky, kytary, závodní kola. Všechno, co si dítě může přát. A pak to všechno zmizelo jako mávnutím kouzelného proutku. Ještě horší bylo, že to odnesly i další nevinné rodiny. Jake, jeho sourozenci a matka byli sice také nevinní, ale tomu nikdo nechtěl věřit. Byli očerňováni, opovrhovali jimi. Nenáviděli je.

Jake nahrbil ramena a srovnal se svým bratrem krok. Nechtěl myslet na špatné časy, ale vzpomínky se ho držely jako pavučiny. Kráčeli bok po boku a dlouhou dobu Joshua neřekl ani slovo. Jake se snažil, ale nakonec mu došla trpělivost. „Proč se chováš tak tajemně?“ vybuchl nuceně tichým hlasem.

Joshua se náhle zastavil pod měkkým osvětlením pouliční lampy. „Nevím, jak ti to mám říct.“

„Co? Mám snad nějakou smrtelnou diagnózu?“

„Tohle není legrace.“

„A jak to mám vědět? Ještě jsi mi nic neřekl.“

Josh se opřel o lampu a jeho rysy prozrazovaly napětí a vyčerpání. Na zamilovaného muže nevypadal zrovna bezstarostně. Nakonec pokrčil rameny. „Když na jaře vyšel ten článek, vynechal jednu hodně velkou bombu.“

„Aha.“ Jake si strčil ruce do kapes a snažil se, aby ho vážnost v bratrově hlasu neděsila.

„Sophie měla v rukou důkaz DNA, že jsem otcem dítěte.“

„Sakra, Joshuo. Proč jsi mi to neřekl?“

„Nejdřív mi nechtěla prozradit svůj zdroj, ale když jsme se sblížili, nakonec přiznala, že tu analýzu DNA jí poskytl Zane Patterson.“

Jake byl víc než v šoku a začalo v něm hlodat

podezření. „Zane Patterson z přípravky? Byl o rok pozadu za Oliverem, že? Co by s tím mohl mít společného?“

„Zane dostal tu zprávu od anonymního zdroje. Pořád byl naštvaný kvůli všemu, o co jeho rodina přišla, když táta zmizel s penězi. Takže v tom viděl příležitost, jak to na mě a Black Crescent hodit. Jenže Sophie se rozhodla, že Zaneovy informace do článku nezařadí.“

„Ale jistě jsi měl čas dokázat, že je to podvod. Byl to podvrh?“

Joshua pomalu potřásl hlavou a čelist měl pevně sevřenou. „Ta zpráva nebyla vymyšlená. Byla to skutečná zpráva. Někde tam venku je čtyřletá holčička, která má stejnou DNA jako já. Takže jsem začal velmi diskrétně pátrat po všech ženách z mé minulosti, které by mohly odpovídat načasování tohoto těhotenství. Seznam nebyl nijak dlouhý. Na nic jsem nepřišel.“

„Takže je to tedy nakonec přece jen falešná zpráva.“ Jake si začínal připadat, jako by vstoupil do alternativního vesmíru. To, co Joshua říkal, nedávalo žádný smysl.

Jeho bratr se napřímil a vrhl na Jakea pohled, z něhož se mu sevřel žaludek. A když konečně rozpoznal nebezpečí, na celém těle mu naskočila husí kůže.

Pak Joshuův výraz konečně změkkl a odhalil tu nejpodivnější směs soucitu a odhodlání. „Ta zpráva je pravdivá, Jakeu. Ale otcem toho dítěte nejsem já. Jsi jím ty.“

Nikki Reardonová se podívala na hodinky. Za půl hodiny měla vyzvednout svou dceru Emmu z oslav Dne matek v místním kostele jejich malého městečka Poplar Ridge v New Jersey. Emma milovala školku, kterou navštěvovala dvakrát týdně, a našla si tam několik milých kamarádů. Její pobyt tam také Nikki poskytl cenný čas, který měla sama pro sebe. Pracovala čtyři dny v týdnu jako asistentka vedoucího bistra,

starala se o dceru a snažila se podporovat svou matku. S takovým nasazením bylo těžké necítit se občas... napnutá. Když Nikki pracovala na noční směně, její matka přišla pohlídat Emmu. Nebylo to nejlepší uspořádání, ale prozatím to takhle stačilo. Někdy se Nikki cítila provinile, že matku využívá, ale zároveň věřila, že pobyt s Emmou dává její matce zdravý smysl pro její poněkud prázdný život.

Nikkiina pozornost se vrátila k iPadu, kde četla příběh, který v ní probral k životu až příliš mnoho špatných vzpomínek. Před několika dny zjistila, že Vernon Lowell není mrtvý. Dnešní článek na titulní straně tvrdil, že ho našli na Bahamách a teď, po bleskovém převozu, Vernon čeká ve federální vazbě na soud. Ráda by s ním mluvila, protože to je jediný člověk, který zná skutečnou pravdu. Vernon a její otec Everett byli nejlepší přátelé a obchodní partneři. Ale její otec byl už dlouho mrtvý. Viděla jeho tělo na vlastní oči, protrpěla si pohřeb. Svět si myslel, že Vernon je také po smrti. Teď je ale najednou zpátky.

Při pomyšlení na skandál v Black Crescentu si také nevyhnutelně vzpomněla na Jakea. Na krásného, tvrdohlavého, toulavého Jakea. Byl to její první přítel. Velmi dobře chápala, proč tehdy odešel. Novináři mu doopravdy ztrpčovali život a on to nechtěl snášet. V uplynulých letech se s ním viděla jen jedinkrát a byla z toho nejlepší i nejhorší noc jejího života.

Z přemítání ji vyrušilo hlasité zaklepaní na dveře. Někdy to dělal doručovatel zásilek, ale tohle klepání znělo naléhavěji než doručení balíku. Opatrně nakoukla škvírou v levných závěsech. Bože můj. Zadržela dech. Jake. Osobně. Proč tu je? Jeho rodina stále žije ve Falling Brooku, ale to je víc než hodina cesty. Proč sem přijel? Měla pocit, že se zadusí návalem úzkosti. Pomalu otevřela dveře a snažila se předstírat mírnou zvědavost, i když jí srdce málem vyletělo z hrudi. „Jakeu,“ pronesla. „To je ale překvapení.“